

Sygn. akt III RC 60/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Wioleta Makowska

Protokolant Karolina Romaniuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 września 2019 roku w Tczewie sprawy

z powództwa małoletniego M. N.

reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego K. N. (1)

przeciwko A. G. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 01 marca 2019 roku alimenty ustalone wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2016r. przez Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim w sprawie o sygn. akt III RC 515/15 od pozwanej A. G. (1) na rzecz małoletniego powoda M. N. z kwoty po 300 złotych (trzysta złotych) miesięcznie do kwoty po 450 złotych (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatnej do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda K. N. (1) do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej A. G. (1) na rzecz pozwanego K. N. (1) kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w pozostałym zakresie nie obciąża jej kosztami procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 60/19

1 **UZASADNIENIE**

K. N. (1), działając jako przedstawiciel ustawowy małoletniego M. N. wniósł pozew przeciwko A. G. (1) o podwyższenie alimentów. Domagał się ustalenia świadczeń na poziomie po 700 zł miesięcznie poczynając od 1 marca 2019r. płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca do jego rąk wraz z odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z kwot; o zasądzenie od pozwanej na rzecz małoletniego powoda kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Starogardzie Gdańskim pod sygn. akt III RC 515/15 w 2016 roku zostały ustalone alimenty od pozwanej na poziomie 300zł miesięcznie. Koszt utrzymania małoletniego powoda od tamtej pory uległ znacznemu zwiększeniu i wynosi obecnie 1.900zł. M. jest obecnie w fazie intensywnego wzrostu i dojrzewania. Pobiera korepetycje z języka polskiego i przyrody. Przedstawiciel ustawowy wskazał, iż zarabia średniomiesięcznie na rękę 1.530zł, pracując jako pracownik budowlany. Odnośnie pozwanej wskazał, iż nadal pracuje w charakterze pracownika stolarni w Z., co miesiąc otrzymuje średnio 2.400zł netto wynagrodzenia. Argumentował, iż pozwana w ogóle nie kontaktuje się z synem. Cały ciężar jego utrzymania i wychowania spoczywa na jego ojcu. W jego ocenie matka winna pokrywać co najmniej 3/4 kosztów utrzymania swojego jedyne dziecko. Wskazywał, iż ponieważ od czasu ustalenia alimentów zwiększyły się koszty utrzymania

dziecka a także zwiększyła się minimalna krajowa o prawie 300zł brutto i możliwości zarobkowe pozwanej na pewno są większe niż trzy lata temu – wnosi o podwyższenie alimentów z kwoty 300zł do 700zł.

Pozwana A. G. (1) wniosła o oddalenie powództwa. (stanowisko pozwanej – k. 140 od godz. 00:01:15 do godz. 00:01:37)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. N. urodzony (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Strony od 13 kwietnia 2013r. nie mieszkają razem. Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 10 października 2013 r. ustalił miejsce pobytu małoletniego przy ojcu.

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2016r. w sprawie III RC 515/15 zasądził od A. G. (1) na rzecz małoletniego M. N. tytułem alimentów kwotę po 300zł miesięcznie, płatne do rąk ojca małoletniego K. N. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 1 marca 2014r. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 04 listopada 2016r.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 6, akta Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim o sygn. akt III RC 515/15: akt urodzenia k. 5, postanowienie k. 7, wyrok z uzasadnieniem – k. 225, 230-232, wyrok – k. 289,

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni powód mieszkał z ojcem u jego rodziców. Zajmowane przez nich mieszkanie było spółdzielcze, składało się z trzech pokoi. Małoletni oraz jego ojciec mieli osobne pokoje. Matka K. N. (1) w tamtym czasie otrzymywała emeryturę w wysokości 1600zł miesięcznie, natomiast jego ojciec pracował i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 2.100-2.200zł miesięcznie. K. N. (2) dokładał się rodzicom do kosztów utrzymania.

Miesięczny koszt utrzymania powoda wynosił około 1.000zł i w jego skład wchodziło: wydatki związane ze szkołą – 70zł, żywienia – 400zł, leki i witaminy – 50zł, odzież – 150zł, środki higieniczne – 50zł, udział w kosztach mieszkaniowych – 337zł. Małoletni uczęszczał na bezpłatne treningi piłki nożnej. Kiedy wyjeżdżał na turnieje, jego ojciec przeznaczał 30zł na dojazdy.

Przedstawiciel ustawowy powoda w tamtym czasie posiadał wyuczony zawód stolarza. Do lutego 2014 zatrudniony był w (...) Sp. z o.o i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1390-2234zł netto miesięcznie. Później nie pracował. W okresie od 01.03.2015 do 21 marca 2016r. był uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy. Do końca marca otrzymywał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 962,15zł miesięcznie, a następnie zasiłek dal bezrobotnych. W chwili orzekania obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego nie posiadał już tego orzeczenia. Finansowo pomagali jemu rodzice, matka pożyczyła jemu łącznie kwotę 7.000zł, na którą wzięła pożyczkę. Przekazywała również na wnuka kwotę 700-800zł miesięcznie.

Pozwana A. G. (1) wówczas posiadała wykształcenie średnie – ogólnokształcące oraz wyuczony zawód kucharza, ukończyła kurs komputerowy, zatrudniona była jako pomocnik stolarza w P.P. (...). (...) i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.360zł netto miesięcznie. Mieszkała ze swoimi rodzicami oraz niepełnosprawną, pełnoletnią siostrą. Dokładała się rodzicom do opłat mieszkaniowych. Chorowała na astmę oskrzelową. W 2015 r. czterokrotnie była chora na astmę oskrzelową. W skład jej miesięcznych kosztów utrzymania wchodziły: opłaty mieszkaniowe – 220zł, leki – 100zł, Internet i telefon – 130zł, gaz – 25zł, żywność – 500zł, odzież – 500zł, środki czystości – 40zł, dojazdy do lekarza – 80zł.

Pozwana spotykała się z synem co dwa tygodnie w szkole. Kupowała jemu słodycze i koszulki.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim o sygn. akt III RC 515/15: wyrok z uzasadnieniem – k. 225, 230-232, wyrok – k. 289, protokół – k. 125-126, 219-221, k. 189-191, zaświadczenie o zarobkach – k. 6, 122, postanowienia – k. 68-69, faktury – k. 8-9, 11-13, 18, 19-28, 46-50, 52-54, 57-61, 170-179, 199, 201-207, 212, paragony – k. 62, 210, dowody wpłaty – k. 10, 42-45, 155-159, 181-187, 200, 213-214, umowa najmu lokalu – k. 14-16, spis

wydatków – k. 17, 41, karta wynagrodzeń – k. 37-40, decyzja – k. 51, zaświadczenie – k. 55, dokumentacja medyczna – k. 56, 208, 211, orzeczenie lekarskie – k. 123, decyzja – k. 124, rozliczenie – k. 154, 180, zaświadczenie – k. 188, 209, harmonogram splat – k. 215-216, pismo – k. 217, wydruk wiadomości tekstowych – k. 218, zaświadczenie PUP – k. 262, informacja o wynagrodzeniu – k. 263-268, postanowienie – k. 269, faktury – k. 276-283, skierowania – k. 284, zaświadczenie – k. 285-286, protokół – k. 287-288)

Obecnie małoletni M. N. w dalszym ciągu zamieszkuje z ojcem i dziadkiem. Jego dziadek od 2018r. jest na emeryturze, natomiast jego babcia zmarła w dniu 18 kwietnia 2018r. W skład miesięcznych opłat mieszkaniowych wchodzi: czynsz – około 735 zł ($887+598+598+859=2942/4$ –por. k. 9-10), energia elektryczna – około 100zł, gaz – 36zł, telewizja z Internetem – 140zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania mieszkania wynosi więc ok. 1011 zł, a udział małoletniego powoda w kosztach utrzymania mieszkania to 337 zł.

Małoletni powód ma 13 lat. Chodzi do VII klasy Szkoły (...) w T., która jest oddalona od jego miejsca zamieszkania o dwa przystanki przejazdu autobusem miejskim. Małoletni nie sprawia problemów wychowawczych. Obecnie jest w fazie intensywnego wzrostu. Szybko rośnie mu stopa. Buty, które ojciec kupił mu w styczniu są dla niego za małe. Ostatnio ojciec kupił jemu kolejne dwie pary butów. Za jedną parę zapłacił 160zł, a za drugą 136zł. Powód leczony jest z powodu niedoczynności tarczycy, przyjmuje lek E., który kosztuje około 30zł i wystarcza na miesiąc. Przyjmuje również leki odpornościowe, witaminy. Od zeszłego roku nosi okulary, za które jego ojciec zapłacił 400zł. Natomiast na kontrole wizyty do okulisty chodzi co pół roku. Stosuje przepisaną przez dermatologa maść na trądzik. Łącznie na jego zdrowie potrzebna jest kwota 100zł miesięcznie. Na kosmetyki 80zł, na środki czystości do domu – 50zł, na wyżywienie – 500zł, wydatki szkolne 150zł – w tym wydatki związane z wycieczkami, wyjściami do kina, zakupem zeszytów. Za jego zeszyty ojciec ostatnio zapłacił 300zł, a za plecak około 120zł. Powód pod koniec ubiegłego roku szkolnego był na trzydniowej wycieczce, która kosztowała 270zł. Poza tym ojciec dał jemu 150zł tytułem kieszonkowego. Małoletni korzysta z korepetycji – przychodzi do niego pani, która uczy go tego przedmiotu, z którym akurat ma problem. Koszt jednej jej wizyty stanowi wydatek 60zł. Korepetycje odbywały się dotychczas ok. 10 razy w tygodniu, łączny ich koszt średniomiesięcznie wynosił ok. 200 zł. Powód bez korepetycji otrzymywał słabe oceny, w tym jedynki i dwójki. Natomiast gdy na bieżąco miał korepetycje otrzymywał trójki i czwórki. Utrzymanie telefonu małoletniego kosztuje 60zł miesięcznie. W opłacie tej ma Internet za 10zł. Poza tym ojciec doładowuje jemu co miesiąc kartę na przejazd środkami komunikacji miejskiej, z której korzysta również dojeżdżając do szkoły, na zakupy i do kolegów, za kwotę 50zł. W wakacje małoletni przez 4 dni był z ojcem pod domkiem. W ubiegłym roku byli w Z.. Na dodatkowe potrzeby związane z wakacjami małoletni potrzebuje ok. 60 zł. Łączny koszt utrzymania małoletniego powoda bez jego udziału w kosztach utrzymania mieszkania wynosi obecnie ok. 1250 zł

(dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego K. N. (1) – k. 140v-141v od godz. 00:05:42 do godz. 00:43:43 i k. 142 od godz. 01:18:10 do godz. 01:19:11, spis miesięcznych kosztów utrzymania – k. 8, dowody wpłaty – k. 9-10, informacja ze Spółdzielni – k. 11, faktury – k. 11v-13v, 16-17, aneks – k. 14-15, faktura – k. 81-82, zaświadczenie lekarskie – k. 84)

Przedstawiciel ustawowy, przed ustaleniem alimentów w poprzedniej sprawie, gdy był zatrudnionym w firmie (...) miał wypadek - został potrącony. Wskutek tego najpierw pobierał świadczenie rehabilitacyjne, jak wyżej wskazano był częściowo niezdolny do pracy, potem oczekując na rozpoznanie wniosku przez Komisję do spraw orzekania o niepełnosprawności, zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, skąd pobierał zasiłek dla osób bezrobotnych, a następnie przyznano mu rentę z ZUS. Po roku ponownie otrzymywał zasiłek dla osób bezrobotnych. Przed wypadkiem nie miał problemów z kręgosłupem. Nie miał operacji. Przechodził rehabilitację. Aktualnie boli go kręgosłup. Choruje na nadciśnienie. Za leki płaci 150zł miesięcznie.

Od 09 sierpnia 2017r. zatrudniony jest w firmie Usługi (...) na stanowisku malarza za wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej tj. 2250 zł brutto tj. 1633 zł netto. Poza wynagrodzeniem nie ma innych źródeł dochodu. Nie ma już z nimi babci małoletniego powoda, która wcześniej pomagała ojcu w opiece nad synem, więc czas wolny przedstawiciel ustawowy przeznaczona na opiekę nad synem.

(dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego K. N. (1) – k. 140v-141 od godz. 00:05:42 do godz. 00:24:40 i k. 142 od godz. 01:18:10 do godz. 01:19:11, zaświadczenie o dochodach – k. 7, 83, informacja ze Spółdzielni – k. 11)

Pozwana A. G. (2) mieszka w samym miejscu co poprzednio. Nadal mieszka z rodzicami oraz z niepełnosprawną siostrą. Na utrzymanie mieszkania przekazuje 170zł. Domownicy składają się na zakup prądu, gazu, wody, śmieci, węgla i drewna na zimę. Złożyli się na zakup pół tony węgla po 120zł, przy czym na zimę potrzebują dwie tony węgla plus drewno. Za drewno na całą zimę zapłacili 586zł.

Pozwana za telewizję, Internet i telefon płaci 118zł. Za polisę na życie 67zł. Na wyżywienie potrzebuje kwotę 450zł, na odzież 80zł, a na środki czystości i kosmetyki – 50zł.

Obecnie pracuje w firmie (...) na stanowisku sprzedawcy w Z., otrzymując wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej tj. w kwocie 1633,78zł miesięcznie.

Choruje na astmę oskrzelową, niewydolność żylną, żylaki, paraplegię plastyczną typu czwartego. Ma również problemy z kręgosłupem, odcinkiem szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym. Leczy się u lekarzy w S. oraz w G.. Wizyty ma co około 3 tygodnia. Za dojazd do S. płaci 20zł, a do G. 100zł. Na leki na niewydolność żylną, astmę i przeciwbólowe wydaje około 150zł miesięcznie. Została zaliczona do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności - orzeczenie to stwierdzające zostało wydane do dnia 31 października 2019r. Posiada wskazania do pracy w warunkach chronionych.

Poza powodem nie ma innych osób na swoim utrzymaniu. Ma nieregularny kontakt z synem. W styczniu i lutym widziała się z nim po dwa razy. Spotkała się z nim w maju, 01 i 10 czerwca oraz 28 lipca, kiedy to spędziła z nim cały dzień – wówczas kupiła jemu dres i parę koszulek. Nigdy nie zabrała go na cały weekend do siebie.

(dowód: zeznania pozwanej A. G. (1)– k. 141v-142 od godz. 00:43:43 do godz. 01:09:26 i od godz. 01:09:11 do godz. 01:24:33, skierowanie do szpitala – k. 42, 88, 94 faktury – k. 43-54,56-63, 100-109, 111-112, 114-115, 117, 120-127, 131, 137-139, dowody zapłaty – k. 55, potwierdzenie wypłaty – k. 64-65, 110, 118-119, 130, 132, zaświadczenie – k. 66, 70, 95-97, skierowanie na zabiegi – k. 67, 69, 98–99, dane pacjenta – k. 68, 85, zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach – k. 71-72, 92-93, orzeczenie o stopni niepełnosprawności – k. 73-74, 89-90, wyniki badania – k. 86-87, dokument handlowy – k. 113, informacja - k. 116, 133, potwierdzenia zapłaty – k. 134, decyzja – k. 135-136)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIIRC 515/15 Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda K. N. (1) oraz pozwanej A. G. (1).

Przy ustalaniu aktualnej sytuacji życiowej małoletniego powoda M. N. oraz aktualnych kosztów jego utrzymania Sąd wziął pod uwagę koszty przedstawione przez jego ojca w trakcie przesłuchania oraz złożone do pozwu zestawienie kosztów, które w trakcie przesłuchania zostało przez K. N. (1) podtrzymane, a poszczególne pozycje wyjaśnione i doprecyzowane. Kwoty bowiem wskazane przez przedstawiciela ustawowego jako przeznaczone na utrzymanie małoletniego powoda – na jego wyżywienie, odzież i obuwie, kosmetyki, środki czystości, leczenie - w tym wizyty kontrolne u okulisty, okulary, leki na tarczycę oraz na trądzik, związane z uczęszczaniem do szkoły – w tym na wyprawkę szkolną, wycieczki szkolne, wyjścia do kina oraz na korepetycje jak również jako jego udział w opłatach mieszkaniowych – nie zostały w żaden sposób wygórowane, mieszczą się w życiowo uzasadnionych normach oraz uwzględniają potrzeby dziecka w wieku powoda i aktualne ceny podstawowych produktów codziennego użytku oraz usług medycznych i korepetycji. Sąd uznał jedynie, iż kwota 100 zł powinna zaspokoić wszystkie potrzeby związane z leczeniem małoletniego powoda, w tym także z zakupem w miarę konieczności okularów, czy też

wymianą szkieł do nich. Mając na uwadze zeznania przedstawiciela ustawowego co do sposobu spędzania przez małoletniego wakacji Sąd uznał również, iż na dodatkowe atrakcje wakacyjne dla powoda wystarczy kwota 60 zł. Odnośnie korepetycji sąd przyjął kwotę wskazaną w zestawieniu, uznając iż przygotowując się do procesu strona powodowa powyższe przeanalizowała i wówczas wskazała, iż miesięcznie przeznaczana na ten cel 200 zł, aktualnie zaś kwestia ta jest w trakcie ustalania z korepetytorem i będzie uzależniona od potrzeb powoda – kwotą pewną jest więc to 200 zł, a więc nie więcej niż jedna lekcja w tygodniu. Poza tym wskazać należy, iż koszty utrzymania mieszkania w części dotyczącej opłat mieszkaniowych znajdują potwierdzenie w przedłożonych przez ojca powoda dokumentach, których – co należy zaznaczyć - pozwana nie kwestionowała. Sąd do usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda zaliczył wydatki na kartę miejską określone przez jego ojca na kwotę 50zł miesięcznie, albowiem małoletni wbrew twierdzeniu pozwanej, nie ma do szkoły 200 metrów, co zostało też omówione w trakcie przesłuchania stron - jak mówi ojciec powoda tzn. do szkoły ma do przejechania autobusem miejskim 2 przystanki, co nie stanowi odległości 200 m. Poza tym małoletni, o ile do szkoły mógłby nawet przy dobrej pogodzie iść na pieszo, z karty tej korzysta również jadąc na zakupy czy do kolegów, co w ocenie Sądu wiąże się z wydatkami, które nie wykraczając poza możliwości finansowe jego rodziców, dla których jest jedynym już nastoletnim dzieckiem, które może samodzielnie poruszać się po mieście i utrzymywać kontakty z rówieśnikami, korzystać z atrakcji miejskich. Do kosztów utrzymania powoda Sąd zaliczył również wydatki na okulary, choć wliczył je do wydatków na zdrowie, nie znajdując podstaw do podważenia wiarygodności przedstawiciela ustawowego w tym zakresie, kiedy wskazywał, iż małoletni nosi okulary oraz że pierwsze okulary zostały jemu zakupione pod koniec zeszłego roku. Pozwana podała: „M. mówił mi, że nie ma okularów” (k. 142), jednakże nie podała konkretnie kiedy miałyby jej to powiedzieć, a w kontekście tego, że ma z nim nieregularny i jednak rzadki kontakt jej wypowiedź jest co najmniej nieprecyzyjna - w przeciwieństwie do ojca małoletniego, który był doskonale zorientowany w sytuacji zdrowotnej syna tj. wizyt u okulisty, dermatologa oraz przyjmowanego leku na tarczycę oraz na trądzik. Podobnie za gołosłowne Sąd uznał twierdzenia pozwanej, iż powód potrzebuje nowe buty co rok lub pół, a nie co 4 miesiące (k. 142v). Małoletni powód jest 13-letnim chłopcem, który znajduje się w fazie bardzo silnego wzrostu, w związku z czym bardzo szybko rośnie mu stopa i wymaga częstej wymiany obuwia. W ocenie Sądu zakup jemu nowych butów co 4 miesiące jest konieczne i uzasadnione. Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda Sąd zaliczył również koszty korepetycji, albowiem nawet pozwana przyznała, że bez nich małoletni „oceny miał okropne” (k. 142), czym potwierdziła zeznania ojca powoda, z których wynika, iż bez korepetycji małoletni otrzymywał jedynki i dwójki, a mając je otrzymuje trójki i czwórki. Natomiast jednym z podstawowych obowiązków rodzica jest dbałość o edukację dzieci, co oznacza, że jeżeli dzieci mają problemy z nauką rodzice muszą im w niej pomóc – jeżeli sami nie są w stanie, muszą skorzystać z pomocy innych osób, często profesjonalnych, świadczących swe usługi odpłatnie. Sąd uznał, iż na telefon dla małoletniego wystarczająca jest kwota 60zł miesięcznie i nie ma potrzeby gwarantowania jemu dodatkowej kwoty 25-35zł na wykupienie Internetu w telefonie. W kwocie 60zł mieści się 10zł za Internet, z którego powód może korzystać, natomiast jeżeli chce mieć większy dostęp do Internetu może skorzystać z domowego.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda w zakresie uzyskiwanych przez niego dochodów gdyż, poza tym, że nie były kwestionowane przez pozwaną, to dodatkowo zostały one potwierdzone zaświadczeniami o dochodach (k. 7 i 83).

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej A. G. (2) co do jej aktualnej sytuacji życiowej, mieszkaniowej, zdrowotnej i finansowej albowiem są one jasne, spójne i logiczne, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i korespondują z dołączonymi do akt dokumentami. Sąd uznał, iż udział pozwanej w kosztach opału wynosi około 50zł miesięcznie. Tak stwierdzając miał na uwadze, że rodzina potrzebuje 2 ton węgla, gdzie pół tony kosztuje

480zł (4 osoby złożyły się po 120zł) zatem na węgiel potrzebuje 1920zł rocznie oraz drewno o wartości 586zł. Koszt surowców podzielił przez 4 osoby (tj. liczbę osób wspólnie zamieszkujących – pozwana, jej siostra oraz jej rodzice), a następnie przez 12 miesięcy w roku. Pozostałe miesięczne koszty utrzymania pozwanej przedstawione przez pozwaną w czasie rozprawy zdaniem Sądu są zgodne ze stanem rzeczywistym. Wskazane wydatki w znacznej części znajdują potwierdzenie w przedłożonych przez nią dokumentach.

Na marginesie wspomnieć należy, iż fakt, że pozwana w lipcu kupiła M. dres i koszulki, nie ma większego wpływu na obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego, wskazuje jedynie na to, że sytuacja finansowa pozwanej pozwala jej przeznaczać na utrzymanie dziecka dodatkowe sumy.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd, ustalając stan faktyczny nie oparł się jedynie na aneksie do umowy o pracy (k. 91), przedłożonym przez pozwaną, albowiem aneks ten dotyczy jej poprzedniego miejsca zatrudnienia oraz okresu, który był oceniany w poprzednim procesie o alimenty.

Nie ma sporu między stronami, że żadne z rodziców nie posiada majątku, z którego mogłoby czerpać dochody na pokrycie kosztów utrzymania dziecka.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego powoda M. N. oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanej A. G. (2) zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązaną na rzecz uprawnionego, a jeżeli tak to w jakiej wysokości. W ocenie Sądu, nastąpiły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda jak i w zakresie możliwości finansowych pozwanej.

Strona powodowa wykazała, iż od ustalenia ostatecznych alimentów nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletniego powoda w zakresie jego utrzymania i wychowania. Od ustalenia alimentów na poziomie 300zł upłynęły prawie 3 lata. W tym czasie nastąpiła zmiana standardu życia społecznego, w tym kosztów utrzymania. W minionym okresie małoletni mieszkał z ojcem oraz z dziadkami, a jego babcia w znaczny sposób dokładała się do jego utrzymania, przekazując na ten cel nawet kilkaset złotych miesięcznie, partycypowała też w kosztach utrzymania mieszkania, pomagała w opiece nad małoletnim. Miesięczny koszt utrzymania powoda wynosił około 1000zł. Sytuacja małoletniego od tego czasu zmieniła się o tyle, że: Po pierwsze, obecnie jest już trzy lata starszy, a co się z tym wiąże, jest on już nastolatkiem, którego potrzeby uległy przekształceniu, wymaga większych środków finansowych na wyżywienie, jego edukacja jest już na wyższym poziomie i wymaga zapewnienia korepetycji, gdzie jedno spotkanie z panią ich udzielającą, kosztuje 60zł, przy czym, jak wyżej wskazano, małoletni bez korepetycji otrzymywał jedynki i dwójki, a pobierając dodatkowe lekcje otrzymuje trójki i czwórki. Po drugie, koszt utrzymania małoletniego wzrósł o wizyty u okulisty i o koszty związane z zakupem okularów oraz o koszty związane z leczeniem trądziku, niedoczynności tarczycy. Po trzecie, poprzednio opłaty mieszkaniowe związane z zajmowanym przez niego mieszkaniem były dzielone na 4 osoby (powód, jego ojciec oraz rodzice jego ojca), natomiast obecnie są dzielone na 3 osoby, gdyż babcia powoda zmarła w dniu 18 kwietnia 2018r. Poza tym trzeba mieć również na uwadze, że poprzednio babcia małoletniego – mimo, iż nie spoczywała na niej obowiązek alimentacyjny wobec wnuka - w znaczny sposób pomagała w jego

utrzymaniu i wychowaniu. Mając tylko powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż miesięczny koszt utrzymania powoda w porównaniu z poprzednim okresem wzrósł o kilkaset złotych. Podsumowując aktualnie koszt utrzymania powoda, łącznie z jego udziałem w kosztach utrzymania mieszkania wynosi ok. 1587 zł, a więc jest większy o ok. 587 zł w porównaniu z kosztami utrzymania powoda, gdy poprzednio ustalane były alimenty.

Możliwości zarobkowe i majątkowe przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda K. N. (1) oraz jego sytuacja życiowa w ostatnim czasie znacząco nie zmieniły się. W minionym okresie pracował w firmie (...). z o.o, po czym pobierał świadczenie rehabilitacyjne, zasiłek dla osób bezrobotnych oraz rentę, a obecnie zatrudniony jest w firmie Usługi (...) na stanowisku malarza. Jednak o ile zmienił miejsce zatrudnienia o tyle zarówno poprzednio jak i obecnie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej, miał jedynie przejściowe problemy ze zdrowiem, które uniemożliwiały mu jedynie czasowo pracę.

Podobnie sytuacja przedstawia się w przypadku pozwanej A. G. (2), o ile w ostatnim czasie zatrudniona była jako pomocnik stolarza w P.P. (...) a obecnie pracuje w firmie (...) na stanowisku sprzedawcy w Z., o tyle jej wynagrodzenie w dalszym ciągu stanowi wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej. Jednocześnie obecnie nie można od niej wymagać podjęcia dodatkowego zatrudnienia z uwagi na to, że posiada wskazania do pracy w warunkach chronionych. Podkreślenia jednak wymaga, iż na przestrzeni ostatnich trzech lat, to najniższe wynagrodzenie wzrosło o ok. 300 zł netto, o czym jeszcze poniżej.

Do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci obowiązani są oboje rodzice. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Przyjmując, iż usprawiedliwione potrzeby powoda kształtują się na poziomie o kilkaset złotych wyższym niż poprzednio, ustalając wysokość alimentów w sprawie Sąd zobligowany był do uwzględnienia w tym zakresie drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek, tj. zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanej A. G. (1). Odnosnie tych możliwości należy wskazać, iż pozwana pozostaje w zatrudnieniu, zaś jej wynagrodzenie wynosi obecnie 1633,78zł netto miesięcznie. Oznacza to, że wzrosło ono o około 300zł miesięcznie w porównaniu z poprzednim okresem, kiedy to wynosiło 1360zł netto miesięcznie. W ocenie Sądu fakt ten powoduje, że pozwana winna w większym stopniu niż dotychczas uczestniczyć w kosztach utrzymania i wychowania swojego syna tj., że powinna podzielić się z nim tą kwotą, o którą realnie wzrosło jej wynagrodzenie, przy czym z uwagi na to, że powód jako jej małoletni syn w pierwszej kolejności wymaga z jej strony pomocy finansowej, obowiązek alimentacyjny wobec niego wyprzedza ewentualny obowiązek pozwanej wobec innych krewnych, a więc winna jemu przekazać połowę tej kwoty, pozostawiając drugą część na swoje utrzymanie, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej. Pozwanej po odliczeniu uzasadnionych wydatków i kosztów związanych z jej utrzymaniem (wyżywienie – 450zł, odzież – 80zł, środki czystości i kosmetyki – 50zł, lekarstwa – 150zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 170zł, polisa na życie – 67zł, telewizja, Internet i telefon – 118zł, opał - 50zł) pozostanie kwota około 500zł. (Pozwana znacznie zawyżyła kwotę na dojazdy do specjalistów, nie wykazała jak często tam dojeżdża, poza tym nie wyjaśniła jak wygląda dojazd publicznym środkiem lokomocji do G.). Już samo to przekonuje, iż jest ona w stanie łożyć na utrzymanie małoletniego M. kwotę 450zł miesięcznie, która to kwota i tak pochłonie tylko około 28% jej dochodów, a z drugiej strony nie zaspokoi nawet połowy potrzeb jej jedyne go syna (ok. 28%). Sąd uznał, że pozostała kwota 50zł winna służyć na zaspokojenie jej nieoczekiwanych wydatków. Natomiast jeżeli zdarzy się, że zabraknie jej środków na zaspokojenie swoich potrzeb winna rozważyć konieczność poczynienia oszczędności w swoich wydatkach, szczególnie w zakresie wydatków na telewizję, Internet i telefon, gdzie kupując antenę do odbioru telewizji naziemnej oraz posiadając orzeczenie o niepełnosprawności może być zwolniona od opłaty abonament, gdzie może korzystać z Internetu dostępnego w miejscach użyteczności publicznej oraz gdzie może płacić znacznie niższy abonament za telefon. Podkreślić przy tym należy, iż nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99, LEX nr 51629).

Podstawowym obowiązkiem pozwanego jako rodzica – co należy podkreślić - jest zapewnienie należytych warunków bytowania małoletnim dzieciom i w tym celu pozwana powinna podjąć starania w celu realizacji ciężącego na niej obowiązku.

W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania małoletniego powoda spoczywa zaś na jego ojcu, który bezsprzecznie swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego spełnia poprzez jego codzienną opiekę i wychowanie. W myśl art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z poczynionych ustaleń wynika, iż pozwana ma nieregularny i sporadyczny kontakt z synem, przy czym nigdy nie zabrała go nawet na cały weekend do swojego miejsca zamieszkania. Wskazać należy, iż obowiązek rodziców ponoszenia ciężarów utrzymania i wychowania dziecka jest niezależny od tego, gdzie znajduje się dziecko. Jeśli rodzice nie mieszkają razem i dziecko mieszka u jednego z rodziców, pozostając pod jego faktycznym „kierownictwem”, nie zwalnia to drugiego z rodziców od udziału w kosztach utrzymania i wychowania dziecka. Co więcej, udział takiego rodzica (w tym przypadku pozwanej) w finansowaniu kosztów utrzymania dziecka powinien być wyższy, niż tego z rodziców, na którym dodatkowo spoczywa ciężar wychowania małoletniego (w tym przypadku ojciec małoletniego powoda). W naszym konkretnym przypadku mimo, iż ciężar opieki nad małoletnim obciąża ojca, udział pozwanej został ograniczony do ok. 28%, bowiem granica określenia tego udziału są możliwości majątkowe i zarobkowe matki.

Z uwagi na fakt, iż pozwana winna była się liczyć z obowiązkiem zasądzenia alimentów, bowiem obowiązek ten powstaje z mocy ustawy, alimenty zasądzono zgodnie z żądaniem od dnia 01 marca 2019r.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Powództwo oddalono w zakresie, w jakim przedstawiciel ustawowy małoletniego M. N. wnosił o podwyższenie alimentów do kwoty powyżej 450 złotych miesięcznie, o czym Sąd orzekł na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 kro a contrario w punkcie II wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie III wyroku na mocy art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 pkt 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. Z dnia 5 listopada 2015r.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanej uzasadnia częściowe odstąpienie od obciążania jej kosztami zastępstwa procesowego oraz nieobciążanie jej kosztami sądowymi.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.